

Blanding er. At vor Thorvaldsen ikke blot er stor som Kunstner, men ogsaa eier det ødlestte Hjerte, der paa læses et sjælt Bevis i Kbhavns Stilderie. Paa Frederikssteens Fæstning i Norge sidder nemlig i denne Tid for Kassemangel en Kammerassessor H. H. Gunnerus, Fader til 7 Børn, hvem hans Venner forgjæves havde søgt at udfrie ved at foranstalte en Subscription, da der ganske uformodet ankom et Brev fra vor ødle Thorvaldsen, hvori han, rørt ved denne, ham isvrigt fun lidet bekjendte Mands Skjæbne, skjænker ham et sjælt Basrelief i Marmor, forestillende hvad Italienerne sædvanlig kalde en Carita, det er en Gruppe af en Moder med tvende Børn, hvilket med det Allerførste vil indtræffe fra Livorno hertil, og efter Hr. Gunnerus's Ønske vorde offentlig udstillet før det af ham gjøres i Penge. — En saadan Håndling trænger ikke til videre Udvikling. Den straaler, liig Solen, ved sin egen Glæds. Opbevaret i Historiens Aarbsger vil den give en Fremtids Malling Anledning til at sige: Han var stor som Kunstner, men end førre som Menneske!